

Királyi *nászadándékként* jelentkező hét alattvaló ország támadása és dicsőített leverése után egy félévtized idővel Mária Terézia királynő hálát érzett és sugalt vitéz magyarjai iránt. Negyven éves uralkodása alatt a magyar népet szerette legjobban és meg is tett érte minden alkalmas lehetőt.

Ezzel 1750-től az ország népe iránti elismerésében a fejlődés újabb csírájának lerakása kezdődött. Ez a társadalomban kialakult réteg hovatartozása nélkül a teljes magyar népet érintette.

Az osztrák és a magyar nép közelebb került egymáshoz, jobban megbecsülte, megismerte egymást. Évente 500 magyar ifjú a királynő testőrségében állt, akik 6-7 év szolgálat után itthon hivatást kaptak. A tanulás, a tudás növelése érdekében iskolákat és főiskolákat alapított, 1777-ben állami feladattá tette a népi közoktatást. Kialakította a külső országokkal való kereskedést, az ország termésének Európában piacot teremt. Betelepedést kapott minden dolgozni és letelepedni akaró német, tót, sváb jobbágy és nemes, akik századok alatt elmagyarosodtak és gazdasági fejlődést hoztak.

Törvényei alapján a jobbágy személye szabad lett, szabadon költözhetett és gyermekeit szakmára és tudományra taníttathatta. A robotját és dézsmáját mérsékelte.

Ebben az időbe gyökeredzik a gazdasági fellendülés egyik ágazata, a szarvasmarha nevelés, amiben falunk is élenjárt, igen sok szarvasmarhát tartottak és neveltek. Talán ismerős még hírből a 10 öles marhahajtó út megnevezés, ami ebből az időből származik. Arad-Makó-Vásárhely-Csorvás-Szarvas stb. a folyókon és Dunántúlon át Bécsbe. Az Alföldön nevelt, húsrá feljavított szarvasmarhát lábön hajtották Európa egyik leghíresebb piacára, Bécsbe. Ez adta egy évszázadon át a legnagyobb jövedelmet a magyar földművelő jobbágyoknak.

Mária Terézia 40 éves uralkodásának nemcsak emlékei, de más látható és használatban lévő építményei vannak.

Az évek időközében a közbiztonsági viszonyok romlanak. Csavargók, betyárok tevékenykednek a falvakban és a városokban, azok határvilágában. Ide tartozó megemlítés, hogy a földművelő és állattartó jobbágyok a legelőn lévő szarvasmarháikat nem karámban, vagy istállóban tartották, hanem a legelőn egy megszokott álláson. Így ezek lopása gyakori volt.

A biztonsági őrszolgálatra már 1740 körül lovas-fegyveres őrséget szerveztek makói központtal, amelyik szervezetben Földeák falu is adott egy lovast. Ez egy katonai szervezet volt, egy tizedes parancsnoksága alatt. Járták a körzetükben lévő falvakat, üldözték a gonosztevőket, elfogták a kóborlókat, figyelték a rendellenes cselekményeket.

Ugyanebben a szervezetben 1746-ban megjelent parancsra üldözik és elfogják a betyárokat, megkötözve kísérik a megyei Bíróság börtönébe. A törvénytelen cselekmények ellen szigorú, országos, megyei és járási utasítások jelennek meg.